

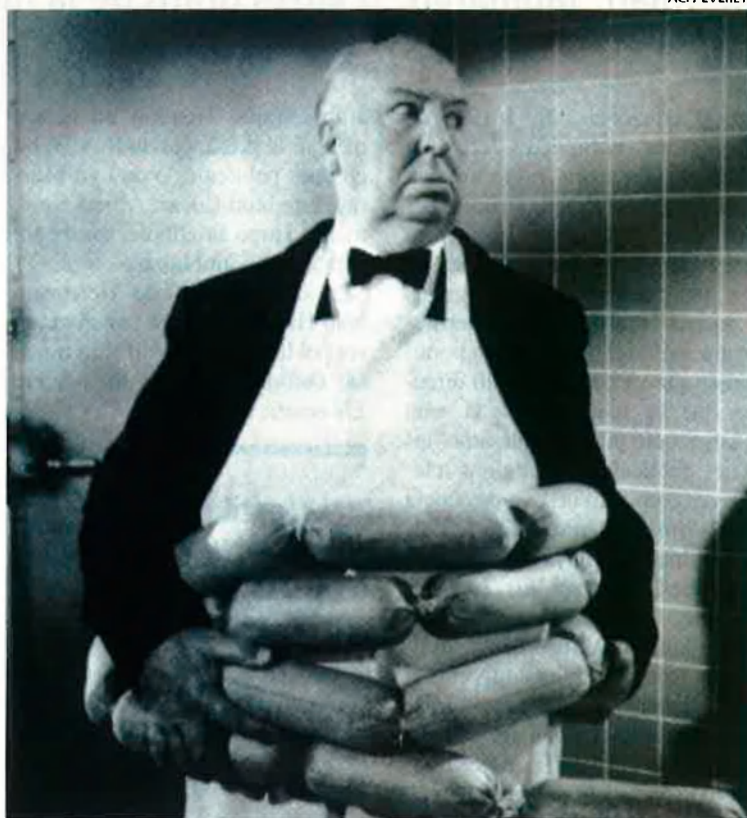
...i també un geni a la televisió

Hitchcock utilitzà també el mitjà televisiu per tal d'experimentar en les tècniques narratives. Va alternar el cinema amb la televisió, i això va ser decisiu en la creació d'obres posteriors.

El Hitchcock televisiu ha estat considerat, gairebé sempre per norma, com un Hitchcock menor, amb tot el sentit pejoratiu que aquest adjectiu duu implícit. Però la revisió atenta de la seva obra realitzada per a la petita pantalla ens revela que el cineasta britànic s'hi va dedicar amb tanta o més intensitat que a la que va dur a terme per al cinema.

Que Hitchcock es decidís, l'any 1955, a acceptar una proposta per coordinar, presentar i fins i tot dirigir alguns capítols de diverses sèries televisives no és sinó una mostra més del seu caràcter de cineasta visionari: el director de *Rebecca*, en comptes d'enfrontar-se al mitjà de comunicació que, als anys 50, esdevingué el pitjor enemic del cinema, va decidir convertir-se en el seu aliat i emprar-lo com un camp de proves per tal d'experimentar noves tècniques narratives: per exemple, és impensable un film com *Psicosi* sense que Hitchcock hagués passat abans per una experiència televisiva que el va tenir ocupat durant deu anys (de 1955 a 1965), ja que la pel·lícula protagonitzada per Anthony Perkins és fruit inqüestionable de tot el que el director va aprendre treballant per a la TV.

Alfred Hitchcock Presents, *The Alfred Hitchcock Hour* i *Suspicion* foren els títols dels programes que va supervisar el director, que filmà personalment un total de vint-i-dos episodis. Hitchcock es va envoltar d'un equip fidel i de confiança —la guionista Joan Harrison, l'actor Norman Lloyd, l'escriptor Robert Bloch...— en una empresa que, a hores d'ara, resta com una de les fites de la

ACI / EVERETT

El director de 'Rebecca', en comptes d'enfrontar-se al mitjà de comunicació que als anys 50 esdevingué el pitjor enemic del cinema, va decidir convertir-se en el seu aliat. Així, el va emprar com un camp de proves per tal d'experimentar noves tècniques narratives.

història de la televisió en el terreny de la ficció. El director va aprofitar aquesta experiència, que va compaginar perfectament amb la seva activitat cinematogràfica, per desenvolupar temes, obsessions, dèries i investigar en el llenguatge cinematogràfic en petites obres mestres com *Colapso* —el seu debut a TV—, *Venganza*, *El caso del señor Pelham*, *Cordeiro para cenar* o aquella petita gran definició del que s'entén per suspens i que es va titular *¡Bang! Estás muerto*. Al mateix temps, el director va aprofitar alguns dels episodis per reprendre temes que ja havia abordat al cinema, com

és el cas d'*El secreto del señor Blanchard* (un divertimento a partir de *La finestra del darrera*) o *Una milla para llegar*, que per moments és una mena d'assaig general de *Psicosi*.

Sigui com sigui, el geni de Hitchcock no es va relaxar quan va decidir canviar els estudis de cinema pels de televisió. Vint treballs, amarats pel seu inconfusible sentit de l'humor, s'encarreguen de demostrar-ho cada cop que es reposen a la petita pantalla.

Josep Escarré

(Autor d'*El geni de Hitchcock a la TV*)